KÉMLELŐ

XLVIII. ÉVFOLYAM 6. LAPSZÁM
A BME VEGYÉSZMÉRNÖKI ÉS BIOMÉRNÖKI KAR HALLGATÓI KÉPVISELET LAPJA
2020. ÁPRILIS

LACKFI INTERJÚ
AZ EMBER JÓZSEF ATTILÁBAN
VEGYÉSZHOROSZKÓP
WHISKY
NYÁRVÁRÓ

IMPRESSZUM

Főszerkesztő	Cseh Orsolya
Felelős szerkesztők	Bene Balázs Mihály
	Haász Alida
VBK HK Kémlelő-felelős	Benda Bianka
Olvasószerkesztő	Szolnoki Gábor
	Cseh Orsolya
Tördelőszerkesztő	Kuntár Ákos
Írók	Cseh Orsolya
	Dani Boglárka
	Halasi Soma
	Hörömpöli Krisztina
	Kolnhófer Petra
	Nagyházi Márton
	Pató Fanni
	Pócs Anikó
	Stayer Martina
	Szolnoki Gábor
	Weber Márton
Grafika	Hajmási Virág

BME VEGYÉSZMÉRNÖKI ÉS BIOMÉRNÖKI KAR 1873

Kémlelő

A Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar Hallgatói Képviseletének ingyenes kiadványa.
Kiadja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem.

facebook.com/kemlelo

instagram.com/kemlelobme

kemleloszerk@gmail.com

Főszerkesztői köszöntő

Kedves Olvasóink!

Az idei tanév utolsó Kémlelőjét olvassátok most.

Reméljük, szeptemberben már a papíralapú, akár színesben megjelent újságot lapozgathatjátok. Már csak azért is, mert azt jelentené, hogy visszaköltözhetünk a kollégiumba és a Műegyetem újra megnyitja kétszáz éves kapuit. Ki gondolta volna közülünk, fél évvel ezelőtt, hogy hiányozhat a CH és a keskeny kolis ágy?

Közeleg a június, ami a vizsgaidőszakot is jelenti mindnyájunknak, minden szenvedésével és a közelgő nyár varázsával együtt. Kétségkívül más lesz, mint az eddigiek, minden értelemben. Talán nem megy ki a teljes baráti társaság afterezni a Feneketlen-tóhoz egy sikeres (vagy éppen sikertelen) vizsga után, talán nem borozunk annyit a Szabadság hídon alkonyatkor, és nem pihegünk a forró szobákban délutánonként. De biztos vagyok benne, hogy letépjük a vizsgaidőszakot, mint egy makacs, nagyon hosszú ragtapaszt, és utána kezdődhet az igazi nyár!

Ebben a számban is sokat foglalkozunk az év legforróbb heteivel, igyekeztünk feleleveníteni Nektek az évszak hangulatát. Ezenkívül olvashattok egy cikket József Attiláról, amely a híres költőt egy teljesen új szemszögből mutatja be. Mindenképpen szeretném kiemelni a Lackfi Jánossal készült pezsdítő interjúnkat is, aminek címe: Szövegektől berúgni. Természetesen a jó öreg Vegyészhoroszkóp sem maradhat el, jelenlegi lapunk témája az áltudományok.

Noha a csapból is a karantén-téma folyik, akarva akaratlanul bekerültek a mi írásainkba is, hiszen most mindenkit megérintett és foglalkoztatott ez a helyzet.

Olvassatok Kémlelőt, készüljetek a nyárra, hogy kihozhassuk belőle a legtöbbet, és hajrá a vizsgaidőszakhoz! BME-sek vagyunk, számunkra továbbra sincs lehetetlen.

Sok sikert és egészségben töltött üdítő, forró nyarat kívánok Nektek!

Cseh Orsolya
főszerkesztő

HK Jelenti

Hogyan is működik jelenleg a Hallgatói Képviselet?

A távoktatás bevezetése nem állította meg a VBK Kari Hallgatói Képviseletben a munkát. Amint értesültünk a kialakult helyzetről, elkezdtünk dolgozni az online képviseleti munka megvalósításán. Létrehoztunk egy Discord felületet, melyen belül a Bizottságoknak is külön csoportokat hoztunk létre. Ezeken keresztül minden héten Bizottsági üléseket tartunk online, illetve HK üléseket is. Ezt követően a Teamsben is létrehoztunk munkacsoportokat. Az SZMSZ-ünket például ezen keresztül tudtuk közösen szerkeszteni. A Képviselet tagjai minden héten Teamsen keresztül tartják a kapcsolatot Dr. Kozelné Székely Edit Tanárnővel, aki minden összegyűjtött hallgatói megkeresésre szívesen válaszol nekünk, és folyamatosan tájékoztat minket a legújabb információkról. A hallgatói kérdésekre is töretlenül igyekszünk választ adni mind az oktatási, szociális és kollégiumi területen.

Az otthon eltöltött idő alatt számos új projektbe kezdett a Képviselet. Ezek közül az egyik a honlapunk új tartalmakkal történő frissítése volt. Létrehozunk egy GYIK rendszert, melyben a leggyakrabban feltett kérdésekre válaszolunk. A Kollégiumi How To sokak szerint nagy segítséget nyújt az először felvételt nyert hallgatóknak, éppen emiatt szeretnénk a Gólya How To-t is kibővíteni a honlapon újabb ötletekkel. A weboldalon elérhető egy ötletdoboz is, melybe szívesen várjuk az észrevételeiteket, javaslataitokat. A Marketing Csoport is újra kreatív munkába kezdett. A lelkes titkáraink segítségével a Facebook és Instagram oldalt is igyekszünk minél több tartalommal ellátni. A VBK bingó játékban nagyon sokan örömmel részt vettetek, ezért is jött az újabb ötlet, a VBK Honfoglaló Bajnokság megszervezése, melyet Szalay Luca fog megvalósítani.

A belső szervezeti működésünket is igyekszünk minél jobban fejleszteni. A VBK HK-nak korábban már létrehoztunk egy Tudásbázist, melyet mindig az adott területtel foglalkozó személyek frissítenek, hogy a következő referens, aki átveszi a pozíciót minden szükséges tudást írásos formában is megkapjon, ezáltal is segítve a képviseleti munka gördülékennyé tételét. Az április hónapban minden területet igyekeztünk aktualizálni.

A Kémlelő tagjai is igyekeznek szórakoztató cikkekkel feldobni az otthon töltött időt. Az elmúlt 1-2 hónapban a Kémlelő új főszerkesztője új lendületet adott a lapnak. Ebben a félévben számos új taggal bővült a csoport és reméljük a következő félévekben még több új tag csatlakozik majd. A jelenlegi grafikus és tördelő igyekszik minél vidámabbá és hívogatóbbá tenni a Kari Lapot.

A Képviseletben tehát nem állt meg az élet, de azért vannak árnyoldalai is a kialakult helyzetnek. Nem tudunk személyes megbeszéléseket tartani és együtt dolgozni az irodában. Sokkal nehezebb így a különböző munkafolyamatokat koordinálni, mint például a Kari BME ösztöndíj bírálását, melyben a Képviselet jelentős hányada részt szokott venni. Nehezebb így az újakat is betanítani, de igyekszünk napi kapcsolatban állni egymással és segíteni a közös munkát. A pályázatok átszervezése jelentette a legnagyobb kihívást számunkra, mivel minden pályázati kiírást módosítanunk kellett. Időbe telt az is, mire létrehozták a Neptun kérvényeket, hogy le lehessen adni pályázatokat. Igyekszünk minél jobban informálni Titeket e-mailben és Facebook-on a leadási határidőkről. Kérünk benneteket, kövessétek a HK Facebook oldalát, hogy minél széleskörűbben tudjunk benneteket tájékoztatni.

A Tisztújítás

A Kari Hallgatói Szavazás minden áprilisban megrendezésre kerül. Idén a Kari Hallgatói Fórum online valósult meg, ahol a Képviselet bemutatta az elmúlt egy évben végzett munkáját minden területen. Ezt követően a jelöltek bemutatkoztak, másnap pedig elindult az online szavazás. A Szavazás alapján hat új szavazati jogú tagja lett a Hallgatói Képviseletnek: Bazsó Bence, Gál Zalán, Hürkecz Péter, Bicsár Rozália, Szalay Luca és Szabó Kármen. Az elnöki pozícióra egy pályázat érkezett be Bene Balázs Mihály személyében.

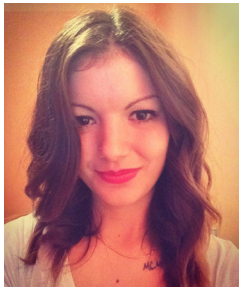
A Hallgatói Képviselet nevében elmondhatom, hogy már nagyon várjuk velük a közös munkát. Korábban titkárként segítettek nekünk és mostanra már sikerült beilleszkedniük a Képviseletbe. Alig várjuk, hogy visszaköltözhessünk a kollégiumba és újra együtt legyen a mi kis csapatunk. Nemcsak a munka megkönnyítése miatt, hanem mert olyanok vagyunk, mint egy kis család és az online hívások ellenére is már nagyon hiányoljuk egymást, meg persze a Martos Kollégiumot is.

Bazsó Bence Attila

Bicsár Rozália

Gál Zalán

Hürkecz Péter

Szabó Kármen

Szalay Teréz Luca

SZÖVEGEKTŐL BERÚGNI

Interjú Lackfi Jánossal

Hiszem, hogy Lackfi Jánost senkinek sem kell bemutatnom. Annyit talán hasznos megjegyezni, hogy a József Attila- és Prima Primissima-díjas művészt nem csupán íróként és költőként tevékeny. Amellett, hogy több mint harminc könyvet írt, jópár francia nyelvűt magyarra fordított, többek között tanít és szerkeszt is. Ezúttal az ő szempontjait ismerhetitek meg a művészet határairól, közösségi médiáról és az olvasásról.

Anikó

A költészet és a vers örömét megélő és hirdető művészként ismertelek meg: kreatív írást tanítasz gyerekeknek és felnőtteknek, foglalkozást tartasz a Művészetek Völgyében, tanácsokat, gondolatébresztő írásokat, játékokat posztolsz az oldaladon. Kimondhatjuk, hogy szerinted az alkotás kiváltsága bárkié lehet?

Hát persze, ugyanúgy, ahogy futni, úszni, barkácsolni, zenélni, rajzolni is hasznos időtöltés bárkinek. Aki rendszeresen ír, megtanulja megfogalmazni bizonytalan belső érzéseit, aki rendszeresen ír, megtanul mások szemével látni, elfogadóbbá válik, aki rendszeresen ír, átmozgatja időről időre a lelki izomzatát, aki rendszeresen ír, kapcsolatba lép a teljes nagyvilággal és azon keresztül a Teremtővel. Aki rendszeresen ír, jobban megismeri önmagát és a körülötte élőket, aki rendszeresen ír, annak igen jó mulatságban van része, aki rendszeresen ír, jobban élvezi az olvasást, mert mélyebben érti, mitől működik egy szöveg, aki rendszeresen ír, még talán olyan levelet is képes fogalmazni, amelynek eredményeként az adóhatóság elengedi a tartozást. Ez utóbbi nem biztos, de volt már rá példa.

Különböző online platformokon meglehetősen sok amatőr versbe botlik az ember. Laikusként úgy látom, ezeknek csak töredéke színvonalas és e nívó feltétele pedig talán az intelligencia, az olvasottság, a jó humor egyvelege és persze a véna is elengedhetetlen. Te miként látod ezt? Ki válhat költővé?

Nem találkoztam még olyan futóedzővel, aki a nem megfelelő stílusban, szintidővel futókat sör és chips mellé tanácsolta volna, nézzenek inkább futóversenyt a sportcsatornán. A lelki egészségnek az is jót tesz, ha rossz verseket írunk, meg az is, ha hamisan tangóharmonikázunk. Lehet fejlődni persze, trükköket elsajátítani, kikupálódni, akárcsak bármilyen sportban, szabadidős tevékenységben. És a profi terep sincs elzárva légmentesen. A 2000-es évektől kezdve tanítok kreatív írást. Akik a Pázmányon nálunk okultak vagy akikkel a Marczibányi téren foglalkozom, azok közül ma már nem egy nagyon sikeres szerző. Büszke vagyok, hogy Babiczky Tibor, Simon Márton, Pion István, Ijjas Tamás, Horváth László Imre, Ughy Szabina, Ayhan Gökhan, Toroczkay András, Lakatos István, Véssey Miklós és mások látogatták író-alkalmaimat. Bár sikereiket maguknak köszönhetik, nem nekem, hiszen kitartás, gyakorlás, szakmai erőfeszítés nélkül aligha futhat be bárki.

Létezik az a határ, ami elválasztja a művészeti alkotást a puszta verstől, a költőt az egyszeri verselőtől? Ha létezik, miben rejlik ez?

Ágas-bogas kérdés ez, ráadásul a határvonal elmosódott, profik is írnak olykor gyengébb szövegeket, amatőrök is jól működőket. Kedvenc meghatározásom Ivo Andrić Nobel-díjas horvát írótól való: „költészetben avval érhető el a legnagyobb hatás, ha az olvasót sikerül meglepni valami ismerttel". Vagyis egy jó szövegről két dolog jut eszünkbe: „aha, erre már én is gondoltam", illetve „jé, erre így még sose gondoltam". Szóval ismerősségérzet plusz meglepetésfaktor. Nagyon fontos, hogy egy jó irodalmi szöveg töményebb, a köznapi beszéd jelentés-összecsengéseinek sokszorosát hozza. Még akkor is, ha látszólag mindennapi beszélgetésekből ollózták össze...

Egy tizenéves lánynak adott útmutatásaidat tolmácsoltad olvasóidnak is: "Ma írj négy hexametert a kilincsről! Holnap egy nyolcsoros párrímes felező tizenkettest a hűtőről! Azután két strófa ionicus a minorét a kiskutyáról! [...]". Hogyan éled meg, hogy mára példaképként tekintenek rád? Súlyos felelősség ez vagy áldás?

Elsősorban áldás, hiszen így fogynak a könyvek, teltházzal mennek az író-olvasó-találkozók, foglalkozik velem a média. Vagyis van kellő súlya annak, amit írok, eljut a címzettekhez, nyolcvanezer Facebook-olvasóm kommentálja írásaimat, kiszól, beszól, emléket idéz, vitáz, helyesel, kiegészít, örömködik, szomorkodik ebben a virtuális kocsmában, ahol szövegektől rúgunk be. Vagy józanodunk ki. Van hátulütője is a dolognak. Mikor például valaki saját rajongását barátságként értelmezi, és lelkesedik értem, égbe meneszt, napi többször tudósít kedélyállapotáról, tücsökről, bogárról, teleszemeteli a messengeremet. Mikor kedvesen megkérem, hogy ezt kicsit ritkábban tegye, közli velem, hogy egy senki vagyok, egy nulla, semmi stílusom, soha többet szóba nem áll velem. Hiányozni nem fog, de elgondolkodtató az olyan rajongás, mely egy pillanat alatt gyűlöletbe fordul...

Jellemző, hogy fiatalok vagy kezdők hozzád fordulnak tanácsért? Hogyan alkotsz kritikát? Nehéz ez számodra?

Rengetegen írnak nekem, egy időben nem is bírtam már reagálni a

sok műre, de aztán újra nekiálltam, mert láttam, milyen ritka, hogy érdemben komolyan vegye valaki a kezdőket. Előfordul, hogy nem gyorsan válaszolok, de általában igyekszem villámválaszt adni, és pillanatnyi látleletben felvázolni, hol tart az illető, merre érdemes indulni.

Sokszor halljuk a következő klisét: “mindegy, hogy mit, csak olvass”. Erről hogyan vélekedsz?

Ha már olvasol, akkor érdemes nem akármit. Van, akit nem zavarnak a stílushibák, a ragozási pontatlanságok sem egy szövegben. Tagadhatatlan, hogy ha pucér felsőtestű férfi van a könyved borítóján, és minden lapon lezajlik öt szenvedélyes aktus, akkor senki se akad fenn ilyen apróságokon. Én az értékes irodalmat szeretem, az se feltétlenül nehezen olvasható. Grecsó Krisztián, Dragomán György, Tóth Krisztina, Hartay Csaba, Szabó T. Anna, Háy János, Varró Dániel legtöbb műve könnyen befogadható. Vannak ellenben nehezebben megközelíthető, mégis igen remek szerzők, mint például Kemény István, Krasznahorkai László vagy Tolnai Ottó, őket sem érdemes kihagyni...

Gyakran lépsz interakcióba olvasóiddal, például nyelvi játékokra invitálva őket. Előfordult már olyan eset, hogy egy frappáns válaszon a kommentelőben szunnyadó tehetség átsejlett? Mit tehet ilyenkor a gyakorlott szerző?

Sokszor látszik, hogy van írói gyakorlat egyes kommentelők mögött, s ha kérnek tanácsot, merre induljanak, adok is. Tehetségkutató viszont nem vagyok, tehát nem megyek oda senkihez, hogy figyu, fiú, majd én kigyúrlak, kikupállak, segítek, sikerre viszlek. Ha segíteni kell, örömmel, de más helyett se megírni nem tudom a dolgait, a szakmai élet hullámveréseit nem vészelhetem át helyette, és kitartást sem ajándékozhatok, mert bármilyen furcsa is, ez az egyik leglényegesebb ezen a pályán. Mint gondolom, máshol is. Hiába tehetséges ugyanis valaki, ha nem tudja évtizedekig, elszántan taposni az útját.

Olvasóként örömteli, hogy rendszeres az online jelenléted, ám ha a helyedbe képzelem magam, ennek biztosítása fárasztónak tűnik hosszú távon. Számodra ez az inkább öröm vagy feladatként tekintesz rá?

Az időzítés megkönnyíti az ember életét, rengeteg posztot fel lehet pakolni egyszerre. Napi rovatomat, a #joejtpuszi-t általában naponta írom és teszem fel, mert ezek hitélményeim megfogalmazásai, és az az izzó, szerelmes viszony, amiben Istennel élek, mindig kitermeli a rövid jegyzeteket. A napi két alapposztot Johanna lányom rakja össze korábbi művekből, ezekhez ő alakítja ki a képi világot. Ami egyéb naponta jön hozzá, azt ötletszerűen én pakolászom fel. Ha gép mellett vagyok amúgy is, akkor könnyebb a dolgom. Ha éppen fellépések vannak (tavaly 181 alkalommal álltam színpadon) akkor kevesebb bejegyzést tudok kitenni.

Sajnos máig rendre felbukkannak szülők, akik nem értékelik, mi több nem helyeslik a kortárs versek oktatását, akik megbotránkoznak egy-egy Lackfi vagy Varró versen. Még elérnek hozzátok ezek az indulatok, vagy ezek csupán apró utórengések?

Időről időre felkavarodik a vihar a biliben, de sebaj. Egy-egy tankönyvbotrány csomó lelkes olvasót hoz, bekerülök vele a híradóba vagy épp a Morning-show-ba. Az ugyanis nem hír, hogy „több ezer gyerek nagyon élvezte ezt meg ezt a verset a tankönyvben”. Ellenben, ha egy tucat megveszekedett szülő le szeretne daráltatni engem, vagy azt kívánja, anyámba szakadt volna a fejem, akkor rögtön pikánssá válik a téma. Más kollégák is kapják az ívet. Érzelmileg persze megviselő, ha agresszív trollok betámadnak, de én békés hangnemben válaszolok nekik, s ettől rettentően elbátortalanodnak. Ha nincs csihi-puhi, úgy már nem is olyan izgi az egész. És persze hiszem, hogy hosszú távon a botrány is közelíti a frontvonalakat, egy-egy lépést jelent az árnyaltabb szövegértés felé.

Hogyan inspirálódsz olyankor, amikor ürességet érzel magadban?

Engem az imádság tölt fel leginkább. Hiszen ürességünk mélyén az a félelem lapul, hogy nem vagyunk elég értékesek, elég fontosak, nem szeretnek minket eléggé, gyorsan kipergünk a mások emlékezetéből. Ha picit képes vagyok felfogni, mekkora szeretettel teremtett és hordoz az Isten, jósorsban, balsorban egyaránt, az elképesztően felszabadít. Csak fontos, hogy ne tömködjük be a belső ürességet színes-szagos nethulladékkal, filmekkel, játékokkal. Hogy tudjunk magunkban, magunkkal, teremtettségünkkel lenni. Ha rendszeresen szabaddá tudjuk tenni magunkat mindettől, akkor nagy erővel betölt a Jelenlét, az eleven szeretet, és kitágul az életünk, egész világméretűre...

Tanácsolod a fiataloknak, hogy irodalmi pályára lépjenek? Vagy inkább hobbiként érdemes tekinteni az írásra?

Érdemes komoly energiákat fektetni abba, amit igazán szeretnek, és igazán szívesen csinálnának, akár egy életen át. Ha ez az írás, akkor fontos képezni magunkat. Még mindig alakulhat úgy, hogy nem tudnak belőle főállásban megélni, de ezzel így van nagyszerű magyar írók jelentős százaléka. Mellette ki könyvtáros, ki nyelvtanár, ki fordít, ki szerkeszt, ki színházazik vagy újságír. És nem mellesleg konokul dolgozik a könyvein. Igen jó írókról tudom, hogy bíróként, közjegyzőként, tehenészgazdaként, informatikusként, fitneszedzőként dolgoznak. Kevesen élünk főállásban a tollunkból, nagy áldás és lehetőség az ilyesmi.

Volt mostanában olyan olvasmányélményed, amit szívesen ajánlanál hallgatóinknak?

Nagyon szeretem Murakami Haruki, Mario Vargas Llosa vagy Orhan Pamuk regényeit.

A periódusos rendszer atyja

A periódusos rendszert nem kell bemutatnom senkinek, hiszen a tanulmányaink során rengetegszer találkoztunk már vele. Azonban nem hinném, hogy a megalkotóját, Mengyelejevet is ilyen mértékben ismernénk. Ezen a tényen szeretnék változtatni a következő írásommal.

Fanni

Élete

Dmitrij Ivanovics Mengyelejev 1834. február 24-én látta meg a napvilágot Szibéria Tobolszk nevű városában, egy tizennégy, más források szerint tizenhét gyermekes családban. Édesapja a város gimnáziumának igazgatója volt, aki korán elhunyt. A családfő halála és az édesanya által alapított üveggyár leégése után elszegényedtek, és Moszkvába költöztek.

Később Mengyelejev elvégezte a tanárképző főiskolát Szentpéterváron. A diplomája megszerzése után tüdőbajt állapítottak meg nála, ezért az orvosai tanácsára a Krím-félszigetre költözött. Gyógyulása után visszatért, magiszteri címet szerzett, majd egyetemi oktató lett. Később ösztöndíjasként Heidelbergbe ment, ahol Bunsennel dolgozhatott együtt; tanulmányozta a molekulák kohézióját és spektroszkópját. Hazatérése után kinevezték tanszékvezetőnek szentpétervári egyetemen. Meg is házasodott, azonban 1876-ban elvált. Ezután elvette Anna Ivanova Popovát, egy fiatal egyetemista lányt. Az újranősüléssel az ortodox egyház olvasatában bigámiát követett el, azonban a hírneve miatt nem foglalkoztak az ügyével. A második házasságából három gyermeke született.

1890-ben támogatta az egyetemi diákság egy petícióját, ezért nyugdíjazták, ezután már nem kapott tudományos beosztást.

Élete végéig azon fáradozott, hogy a periódusos rendszert széleskörben megismerjék, végül 1907. február 2-án, Szentpéterváron hunyt el.

A periódusos rendszer

Mengyelejev az 1860-as években írta meg A kémia alapjai című tankönyvét és ebben az időben fordult az elemek sorba rendezése felé. Növekvő atomtömegük alapján rendszerezte az elemeket; periódusokban és csoportokban helyezte el őket.

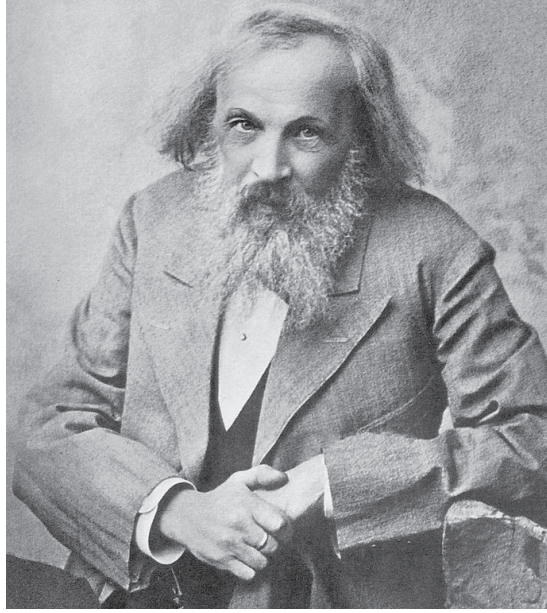
A hírnevét a jóslatainak köszönhette. Az elkészített periódusos rendszerben helyeket hagyott ki, és az odaillő elemeket tulajdonságaikkal együtt meghatározta. A nyugati világ megkérdőjelezte a tudós munkáját, azonban amikor felfedezték az általa eka-alumíniumnak (alumínium alatti) nevezett elemet, a galliumot, azonnal elismerték. Néhány évvel később a megjósolt germánium és szkandium is elfoglalhatta az őket megillető helyet a periódusos rendszerben.

Akadt olyan jóslata is, amely nem igazolódott be, vagy eddig nem találtak bizonyítékot rá. Hitt olyan elemek létezésében, melyek könnyebbek a hidrogénnél, ezekre x-ként és y-ként utalt, ezeket a fizikusok által létezőnek hitt éter megfelelőjének és koróniumnak nevezte.

Érdekességek

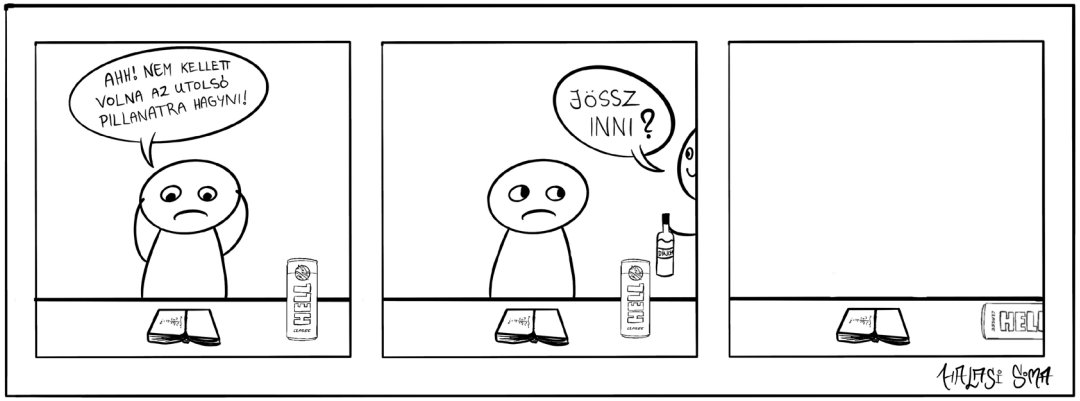
Mengyelejev nem csupán az elemek sorba rendezésével foglalkozott. Tanulmányozta az oldatok sajátságait, felismerte az általános gáztörvényt, kutatta a vegyészet mezőgazdasági hasznosításának lehetőségét, léghajóval kísérletezett, emellett a nevéhez köthető a kritikus hőmérséklet felfedezése is.

Mengyelejevet nem részegítette meg az elismertség. Ezt bizonyítja, hogy híres emberként is legszívesebben harmadosztályú vonaton

utazott, hogy élvezhesse az általa nagyra tartott egyszerű emberek társaságát.

Bár többször is jelölték Nobel-díjra, mégsem kapta meg a rangos elismerést, azonban a periódusos rendszerébe bekerült egy róla elnevezett elem. A mendelévium, mely a százegyes rendszámot viseli, őrzi a neves orosz kémikus emlékét. Külön érdekesség, hogy nem orosz, hanem amerikai kutatócsoport vetette fel a névötletet. Emellett a Holdon található Mengyelejev-kráter is a tudós nagyságát bizonyítja az utókor számára.

Az Ember József Attilában

Az idő múlását nem zavartatja a karantén, s – a vizsgákhoz hasonlóan – április 11-én a Magyar Költészet Napja sem maradhat el. Mint azt sokan tudjátok, ez a nap egybeesik József Attila születésnapjával, aki idén nem kevesebb, mint 115 éves lenne, ha a sorsa nem terelődött volna rossz vágányra.

W.Marci

József Attila méltán egyike nemzeti költészetünk legfontosabb alakjainak. Mi sem bizonyíthatja ezt jobban, minthogy a legtöbb irodalomérettségin a leendő VBK-sok vért és tintát izzadva próbálnak három-négy oldal értékelhető gondolatot összekaparni a költő valamely verséről. Valóban, József Attila hányattatott sorsa ma már az ország összes iskolájában tananyag és ez alól még a Műszaki Egyetem sem lehet kivétel!

Bizonyára mindenkinek sikerült akkoriban egy, a magyartanárt a fellegekig bűvölő esszét papírra vetni József Attila költészetéről, melyet elsősorban a mély, a szép, esetleg a depresszió vagy az anyakomplexus szavak jellemeznek. Ezek valóban mind igazak rá, azonban egy-két József Attilát jellemző aspektust kilúgozott az OH cenzúrája . Egy „művéről" mélyen hallgatnak a katedrán a gyermeklelkű középiskolások védelme érdekében. Ez a Szabad ötletek jegyzéke.

Hallottál róla? Valószínűleg kevéssé, hisz akkor nem szakrajzok készítésével és laboreszközök mosogatásával/eltörésével tengetnéd hallgatói éveidet. Ez azonban nem szégyen: a Szabad ötletek jegyzékének kiadását a mai napig vagy Himalája méretű hibának, vagy József Attila költészetének megértéséhez eszszenciális lépésnek tartják. Ezzel a kis cikkel szeretném elérni, hogy az olvasó maga is eldöntse, melyik oldalra álljon.

Kisiskolában tanultuk, hogy József Attila lelkibetegséggel küzdött. Ezek időszakos szorongással, depresszióval jártak, tulajdonképpen szakaszosan volt az elméje tiszta, aztán zavaros, mint a kéntej. Tiszta időszakaiban felismerte a betegségét, ezt kezeltette is. Először egy ismerőse, dr. Rapaport Sámuel, a szegedi pszichológus próbált segíteni a költőnek. Később más-más szakemberek is kezelték, ám 1935-ben, életének vége felé egy új doktort talált: Gyömrői Editet, aki pszichoanalitikai módszerekkel kezelte József Attilát.

Az alábbi jelenet bármely hollywoodi kasszasikerből ismerős lehet: a beteg férfi beleszeret a nőbe, aki megértő vele és mindig csak segíteni próbál. Az érzés viszonzatlan volt, mely nem segített József Attila lelkiállapotán. Ekkoriban kapta Edittől azt a feladatot, hogy pusztán intuíciók alapján, „gondolkozás" és megállás nélkül (!) írjon valamit. Ez egy pszichoanalitikai módszer, melyet egyébként sokhelyütt ma is használnak. Így hát a költő egyik kedvenc kávéházában leülve elkezdte írni a magyar irodalom talán egyik legsötétebb művét.

A rövid iromány teljes címe: Szabad ötletek jegyzéke két ülésben. Kötelességemnek érzem figyelmeztetni mindenkit, hogy ez a meglehetősen zagyva írás a József Attiláról alkotott teljes képünket megrendítheti! Amennyiben szeretnél úgy emlékezni erre a szerencsétlen, ámde tehetséges emberre ahogyan középiskolában megismerted, javaslom, hogy lapozz tovább a gasztronómiai cikkhez!

Mint azt fentebb említettem, a jegyzék egy gondolkodás nélküli, asszociációs írás, épp ezért összefüggést találni a sorok között gyakorlatilag lehetetlen – hacsak nem vagy József Attila. Íme, egy kis ízelítő:

„Péntek, 12 előtt 8 perccel, Gyömrői és komplett reggeli után. –

Dögölj meg – pepita vászon – gondolkozom – coito ergo sum – ondolkozom tehát vagy – Zagyva Laborc Nagyág a Tisza mellékfolyói – lányok Filiale leánynyelv – magyar nem francia – csődtömeg – mek mek mek három szabó legények pénz is lepény rudmászás Kosciusko – nem fog kiokosodni – buta dög – rohadt kurva – az anyád picsája – csája – citrom cigány lócitrom – citronade – egy sor fing egy sor nád – megin' fing meginnád – Natter-Nád Miksa – Főszerkesztő késztő – mire készt ő"

Valóban, nem éppen egy „Mama", azonban ez a mű nem versnek íródott. A jegyzék inkább egy orvosi adatlap, mintsem irodalmi alkotás, viszont érdemes ismerni, hiszen gyakorlatilag közvetlenül József Attila agyába kapunk bepillantást. Így gondolkodott ez a költő, és ilyen gondolatok között születhettek meg gyermekkorunk klasszikusai, az „Aludj el szépen, Kis Balázs", meg a többi. Igen, valószínűleg nem mindig így vezette le a gondolatait. Képzeljük csak el az Altatót hasonló stílusban! „Dögölj meg végre, Kis Balázs!"

Ez mutatja, hogy József Attila hangulata erősen ingadozott. Nem csoda, hogy a diákok nem tudhatnak erről a műről, bár sokat taníthatna nekünk életünk korábbi szakaszában, hogy hogyan formáljunk véleményt egy-egy költőről. A jegyzéknek köszönhetően József Attila írása nemcsak szavak maradnak, néhány lézersugárral odavetett tintapötty egy egyébként oly ritkán kinyitott szöveggyűjtemény lapjai között, hanem élő szöveggé válnak. Megláthatjuk mögöttük az Embert, és megérthetjük, hogyan maradhattak fel az irományai egy évszázaddal később is.

Hogy az asszociációs módszer hatékony-e, nem tudni, mindenesetre a költő nem hitt benne:

„rágyujtottam, ami kimaradt kimaradt

szart ér az egész”

Vizsgálva a hosszas gondolatmenetet, József Attila agya rendre ugyanazon témák körül járt: a számkivetettségen, a viszonzatlan szerelmen, a családján, és – mily meglepő – a szexen. Mint a fenti idézetek is mutatják, nem válogatott a szavak között, így a szöveg sokak számára kifogásolható lehet. Még szerencse, hogy nem kötelező elolvasni!

„ez szerelem?

ez szar

minden nő dögöljön meg

impotencia

túl az ó potencián ”

A második „felvonás” hasonlóképpen folytatódik, annyi különbséggel, hogy itt néhol egész hosszú mondatok, összefüggő gondolatok is előfordulnak, van, hogy egy-egy emléket mesél el:

„rém buta voltam, hogy adtam anyámra, hogy bedőltem egész perverz lelkiségének és nem követtem a fiukat

igaz viszont, hogy akkor kiközösítettek volna a fiuk, hiszen az a buta Jobbágy Gábor oly kárörvendő volt a Sztruhalával való viszonyom miatt”

József Attila tisztában volt vele, hogy magának írja a jegyzéket. Azonban sokszor tesz említést lehetséges olvasókra, ez mutatja, hogy ha nem is vers, de a Szabad ötletek jegyzékét olvasásra szánta, bár félt a megítélésétől.

„hiszen ha mindezt odaadnám egy hozzám hasonló koru fiatalembernek, nemhogy barátra tennék szert, hanem inkább abban lelné az az örömét, hogy köznevetség tárgyává tenne”

Mit írhatnék a Szabad ötletek jegyzékéről? Érdemes elolvasni. Néhol jókat nevethet az ember, de a legtöbbször elgondolkodtató, sőt a költő életét ismerve egyenesen nyomasztó. Jobb, mint a legtöbb mai thriller a mozikban, és körülbelül ugyanannyi időt kell rászánnunk az életünkből. Belegondolva, más lehetőségünk nincs rá, hogy belemásszunk egy másik személy fejébe, és gondolatvilágába. Úgy gondolom, hogy a jegyzéket olvasva kicsit többet érthetünk meg a lelkibetegek asszociációiról, érzéseiről, mely a mindennapi életben is hasznos, viszont soha senki nem tanítja meg nekünk az iskolákban.

Hogy hiba volt-e kiadni a jegyzéket? Valahol úgy érzem, igen, hiszen ez egy orvosi vizsgálatra készült, s ezt nyilvánosságra hozni ma már a GDPR miatt nem is lehetne (hacsak József Attila bele nem egyezik). Nem volt helyénvaló megmutatni a nagyvilágnak a jegyzéket, de ha már így alakult, érdemes tanulni belőle! A Szabad ötletek jegyzéke az interneten ingyenesen megtekinthető több weboldalon, valamint számos könyvkiadónál könyvformában is megvásárolható.

Ha úgy érzed, hogy van egy kis időd két ZH között, és szeretnéd megismerni ezt az ismert költőt a másik oldalról, ne habozz! József Attila egyedi lehetőséget adott nekünk. Végre őszintén tudunk válaszolni a kérdésre: „mit gondolhatott a költő?”.

Habpatron kisasszony

A jelenlegi nehéz helyzetben és a vizsgák közeledtével fontos a jókedv megőrzése. Ehhez szeretnék most egy kis segítséget nyújtani. Ismerjétek meg Anzselika Habpatron YouTube-csatornáját!

Petra

A hölgy kitalált személy, akit egy Jászai Mari-díjas színésznő, filmrendező és egyben forgatókönyvíró alakít: Stefanovics Angéla. (Biztosan mindenki emlékszik Emesére a Budapest Bank reklámjából.) Ebben a vlogger szerepben kicsit kifigurázza az influenszereket, de közben társadalomkritikát is megfogalmaz és fontos dolgokról is szó esik, csak más formában, nem komolykodva. Naiv, infantilis, de lényeglátó és humoros. A kommentelők is belemennek a „játékba”, szóval úgy gondolom, sikerült jobbá tennie a világot.

„Végre egy üdítő színfolt ebben a kopár sivatagban” – idézhetném akár egy kedves barátom szavait is, hiszen teljes mértékben őt írják le számomra. Na, de nézzük is, őmaga hogyan mutatkozik be: „Sziasztok, Anzselika Habpatron vagyok, ez az én Youtube-csatornám, és azért vagyok itt, hogy azt a sok rossz dolgot, ami titeket ér, megértsétek, hogy miért jó. Sütök, főzök, álomfejtek és mindenféle ötleteket adok majd nektek hétről-hétre, hogy ne szomorkodjatok.” Határozottan kíváncsi lesz az ember, hogy az ő mély karantén-depresszióján pár videó mégis hogyan tud segíteni.

Nem szeretnék minden poént lelőni, szóval csak néhány momentumot ragadok ki:

Levelet írt kézzel a Google-nak, tamponállatkát csinált karácsonyra, jósol tésztából...

„Élesztőt szerettem volna még venni, de sajnos azt már nem kaptam. Nyilván a kórházak felvásárolták az élesztőgépekhez.”

És a legjobb ötlete a jelenlegi helyzetben: új kanapé WC-papírból, aminek a lába konzervmájkrém.

Kollégistának pedig kötelezően ajánlott a HÁZTARTÁSI ISMERETEK! című videó.

Remélem, jobb kedvetek lesz néhány rövid videó után. Szóval én csak annyit mondanék: „Köszönjük, Emese!”

Csábító áltudományok – vegyészhoroszkóp

Műegyetemünk a tudomány és a felvilágosult, analitikus, kritikus gondolkodás szentélye. Jól tudja ezt a VBK jósa, Ursula is, aki ezúttal kísérletet tesz arra, hogy elcsábítsa az áltudományok irányába a gyanútlan hallgatókat! Kinek milyen vajákos szakterületet ajánl a vén szipirtyó?

Marci

KOS – laposföld-hívők

A Kos jegyben született személyek lehetnek a Föld laposságának leghitelesebb igazolói! Aurájukból sugárzik a vágyakozás arra, hogy Ausztráliában ne járjanak fejjel lefelé, hogy egyenes víztükrű vízben ússzanak, és a biztonságérzet, hogy nem dőljön ki a Föld a lábuk alól! Jogos igények, nemde?

BIKA – homeopátia

A Bikák lehetnek a gyógyászat valódi megújítói: elég, ha csak rágondolnak a hatóanyagra, már hat is! Hiszen ismerjük a tudományág szent mondatát: „minél inkább hígítod, annál hatásosabb lesz”. Nincs is egészségesebb, mint 109-szeresére hígított halászlevet ebédelni, 1018-szorosára hígított kávét szürcsölni, és nincs hatásosabb gyógyszere a koronának, mint a 10-55 mólos C-vitamin-oldat.

IKREK – Grabovoj-számsorok

Az Ikrek természetének kettőzött volta kiválóan alkalmas lenne Grabovoj-számok szintetizálására, kiköpött numerikus tehetségek. A számok okkult és titkos természete MINDENT gyógyít, MINDENT, tényleg! A 72335883426 például a pestist gyógyítja, tudtátok? (Ennek négyzete pedig előidézi.) Ó, bár ismerték volna más nagyobb járványok idején is...! Miért nem számolnak ezzel a számos lehetőséggel a számtalan tömegű emberek?

RÁK – alkalmazott kineziológia

A test egészsége a belső energiák helyes eloszlására áll be. Sok bukott energetikus is ennél a becses, magasztos tudománynál talált lelki menedéket. Kazánok, reaktorok, villamos hálózatok energiája helyett a lélek és a belső szervek energiáinak összhangba hozása lenne pedig a legfontosabb, amivel a Rák jegy szülöttei beállíthatnák az emberiség egyetemes békéjét, harmóniáját. Hogyan? Többek közt érintéssel és rágondolással is működik.

OROSZLÁN – kézrátétel

Angyali természetek az Oroszlánok, a kristálygömböm mindig is jól tudta! Aurájuk nem mindennapi energiája lehetővé teszi, hogy mindenféle pozitív energiájukat kacsójuk pozitúrájának megváltoztatásával küldhetik a kedves személynek. Facebookon keresztül is működik, csak rá kell ülni a kijelzőre! Tegyetek bátran egy próbát!

SZŰZ – jeti-, kentaur-, Loch Ness-i szörny- és unikorniskutatás

Legendás lények gondozói lehetnének a Szüzek. Ezek a csodás állatok nemcsak felségesek, de energiasűrűségük is sokkal nagyobb, mint egy Daniell-elemé. Pozitív aurájuk elősegítheti a jetitenyésztést, az unikornisfejést és a Loch Ness-i szörnyféleségek elektródpotenciáljának növelését.

MÉRLEG – oltásellenesség

A Mérlegek nemcsak kiváló mérlegképes könyvelők, hanem mérlegelésem szerint mérhetetlenül jó oltáshisztériát is tudnának csapni. Talán most még nem érzik, de van bennük valami titkos vágyakozás egy újabb nagy járvány előidézésére, gyermekek életének kockáztatására... Hátha kórságokban edzett harcosként nőnek fel, nemde? Mindenesetre a kristálygömböm szerint érdemes jóban lenniük pár ügyes temetkezési vállalkozóval is.

SKORPIÓ – „az orvosok gyűlölik ezt az embert! kattints, miért”-típusú természetgyógyászok

Minden Skorpió született természetgyógyász, aki csak természetes cuccokat eszik, iszik és használ gyógyításra – mely gyógymódot a babilóniai ősmagyarok, az UFO-k vagy tibeti szerzetesek adták neki. Azért, hogy ők egyedül szolgáltassák ki az univerzum Kőbánya alsó vasútállomásán található szívcsakrájának titkos erejét, mely tyúkszemet, vakbelet, tüdőrákot és narancsbőrt egyaránt gyógyít. Tényleg.

NYILAS – összeesküvéselmélet-hívők

A mindig is kíváncsi karakterű Nyilas jegyben születettek jó érzékkel szimatolják ki, mi állt a Kennedy-gyilkosság, 9/11 tragédiája, a Szent Grál keresése, a szabadkőművesek működése, vagy éppen az áprilisi országos élesztőhiány hátterében. Az eltitkolt igazság keveseknek adatik meg, édes érzés egyedüliként tudni, hogy... a Szent Grált valójában a balatonkenesei ex-SZOT-üdülő tisztítószerraktárában tárolják a templomos lovagok.

BAK – mágikus Facebook-GIF-ek megalkotói

Ki ne vágyna arra, hogy otthon saját maga készíthessen ilyen csodás GIF-eket? Mind csodatévő! Áldás!

VÍZÖNTŐ – technofóbia

A Vízöntők számára a legmegfelelőbb áltudomány a technológia tagadása lenne a mágikus kristálygömb szerint. Ki ne akarná leleplezni a chemtrailező repülők fondorlatos akcióját, vagy bizonyítani, hogy az Apollo-11 sose járt a Holdon? Nemes küzdelmük újabban kiegészülhet az 5G-adótornyok elleni gyűlölettel is, melyek újabb vélekedések szerint még a nullás vércsoportot és a szőkeséget is terjesztik.

HALAK – asztrológia

Nem maradhat ki saját szakterületem, a csillagjóslás sem! E sorok amúgy is Halak írójaként megvallom, hogy hónapról-hónapra mindig ennél a jegynél vagyok a leginkább kritikus. Hol máshol lennénk jobban kritikusak és éleslátóbbak, mint saját szakterületünk védelménél? Hol máshol van nagyobb szükség manapság a küzdelemre az emberi tudatlanság ellen, mint a tudomány sáncai mögött? Sose feledjük, hogy olyan tudásnak vagyunk ismerői, melyet a legtöbb ember sose ért meg. Legyen hát a mi feladatunk mindazok felvilágosítása is, akik barbár, áltudományos sötétségben élnek!

Versek Tőlünk Neked

Stayer Martina: Whisky

Szeretem a whiskyt, tisztán vagy keverve.
Szétfeszít valami belül a kupakot tekerve.
Duzzadó tó partján áll a roskadozó stég,
És az aranybarna folyadékban elolvad a jég.
Markáns markom szorít, mindig egyre jobban,
S a szilánk sebet hasít egyre gyengülő karomba.
Sikítanék, szorít a tüdőm és meghallod a csendet,
A szívem kuplerájában is csak te rakhatsz rendet.
Ez a csapás is úgy tízszer, de nagyobb volt a vártnál.
Ha eltűnnél, én magam mikroszkóp alatt se látnám.

Szeretem a whiskyt tisztán vagy keverve.
A szemem nyitva van és mégsem látok semerre.
Az égen éppen valahol most kúszik fel a nap,
A temetőbe hanyatlanak rég kimondatlan szavak.
Lábam nyomán nyáron is márvánnyá fagynak a tavak.
Csak te maradtál mellettem, előttünk meg a nagy hadak.
Kérem, hogy ne hagyj itt, nézd csatába hív a vétek,
Betakarják testem egész mivoltát hatalmas sötétek.
Már megtanultam, minden akkor megy csak, hogyha akarom.
Fogd a kezem, szorítsd, míg le nem szakad a fél karom.

Szeretem a whiskyt tisztán vagy keverve.
Lelkem lustán lebeg a régi kanapénkon heverve.
Fogd még bűnös kezem, csak egy percig, mert meghalok.
Mióta ismerlek, azóta tudom, mik a nappalok.
Látom már a reggeli napfénynek a halványát,
Vasúti kocsival szállítják el lelkem maradványát.
Ismerlek már és nem vagyok leverve.
Mint a whisky olyan vagy, tisztán vagy keverve.

Halasi Soma: Motivációs levél

Megvisz már a karantén,
Szétfolyok a kanapén.

A motiváció gyorsan zuhan,
Fene egyen már meg Wuhan.
Egyet se féljünk, BME-sek vagyunk,
Bármit bármikor felszív az agyunk.

Hajrá-hajrá VBK-sok,
Online órák, bealvások.
A kapcsolatok ne vesszenek el!
Írj csak rá! “Mizu, te jófej?”

Egyedül szenvedni? Inkább kösz, ne.
Együtt könnyebb, dolgozzunk össze!
Mindent megnehezít a távolság,
De a Skype vizsgát lehozzuk, bátorság!

Hiányzik bár a buli, ezt rossz néven vesszük,
De legkésőbb szeptemberbe odatesszük!

,,Színváltós" cipő

Az interneten számos kép található, melyek színét más-más emberek különbözőképpen látják. Több hipotézis is született ennek a jelenségnek az okáról, illetve vannak olyanok, akik egyenesen azt állítják, hogy csak szimplán nem létezik a jelenség.

Bogi

Létezik-e egyeltalán, és ha igen mi lehet a magyarázat?

Nos, a választ magunkban kell keresnünk, méghozzá az agyunkban. Köztudott tény, hogy agyunk a két féltekéje eltérő területekért felelősek.

A jobb agyfélteke felelős a kreatív gondolkozásért, művészi hajlamért, ezek az emberek jellemzően vizuális típusúak. A bal agyfélteke felelős a logikai, analitikus gondolkozásért. A két agyfélteke összedolgozik egymással. A művészekre inkább az jellemző, hogy a jobb agyféltekéjüket használják jobban, a reál beállítottságú emberek pedig általában a balt. Aki ránéz a képre, és egy rózsaszín cipőt lát fehér cipőfűzővel, az agyának jobb felét használja inkább, aki pedig egy szürke cipőt lát világos kék cipőfűzővel, az a balt.

A testben történik egy átkereszteződés melynek hatására, ha valami baj van az egyik agyféltekénkkel azt jellemzően a testünk másik oldalán érzékeljük, ezért is gyakori, hogy a művészi hajlamú emberek bal kezesek, mert náluk jellemzően a jobb agyfélteke dominál.

Apukámnál figyeltem meg, hogy ez a dominancia felborulhat valamilyen szinten. Ő alapvetően egy bal agyféltekével gondolkodó ember, de miután hosszabb ideig végzett kreativitást igénylő tevékenységet, már ő is rózsaszín-fehérnek látta a cipőt. Több emberről is olvastam, akivel ez előfordult. Valószínűleg az az oka, hogy közel egyforma mértékben használják agyuk két féltekéjét, ezért, ha az egyik agyterületre jellemző tevékenységet végeznek, akkor annak az agyrésznek a dominanciája fog megmutatkozni.

Ezek a képek a megjelenésükkor nagy vitát szítanak az emberek között, hogy ki milyen színűnek látja, pedig ez inkább csak egy visszajelzés magunk felé.

Nyári terveink

Emlékeztek a napra, amikor azt éreztük, hogy ellopták a holnapot, hogy minden tervünk dugába dőlt, nincsen folytatás?

Orsi

Március volt, a nap szinte fehéren sütött, vakított. Kint ültünk a farakások mellett, zöldellt a táj, mi meg csak pislogtunk a másnaptól. Tegnap éjjel körbejárt zöld palackban a szőlőpálinka, miközben rekedtre énekeltük magunkat egy hideg hajnalon. A többiekkel megbeszéltük, hogy elutazunk valahova, olyan kevés minőségi időnk van egymásra. Valamire emlékezni is kellene, mikor fakóra kopott hintaszékben fogjuk hajtani magunkat, s meséket túlzunk az unokáknak.

Legyen külföld! Lássunk világot! Menjünk el Berlinbe és vaduljunk be a dübörgő éjszakáktól! Vagy járjuk be Romának minden antik romját, és közben tésztát együnk fagylalttal, hangosan és boldogan nevetve! Vagy utazzunk el Prágába! Igyunk sört és mulassunk hajnalig, táncoljunk az asztalokon, barangoljunk az óvárosban és próbáljunk ki minden új ízt!

De nincs pénzünk. Az euro ára lassan az egekben. Meg amúgy is. Nyakunkon egy válság, ez már borítékolható, ki tudja mi lesz a külföldi utakkal? A határok egy része zárva, minden olyan bizonytalan. Jó-jó! Nem baj! Akkor maradunk itthon, elvégre belföldön is minőségi nyaralásokat lehet szervezni, rengeteg hely van, amit még nem láttunk.

Menjünk el Pécsre, kiránduljunk a Mecsekben és falatozzunk a főtéren! Egymásba karolva járjuk be az egyetemi város kocsmáit, fullasztó szállodai szobákban próbáljunk meg összegabalyodva elaludni másnap délig, miközben minden ölelésre nyikkan egyet az ágy, és az ágyrugó pont a legrosszabb helyen áll ki a matracból. Vagy menjünk el Tihanyba! Bámuljuk magasból a morajló tavat, fárasszuk egymást nevetséges gyerekkori történtekkel, és közben végre visszaadhatnám az esernyődet. Ez mind jó, de esetleg mit szóltok a Badacsonyhoz? Igyunk bort, és lubickoljunk a kékeszöld Balatonban, dobáljuk egymást a vízbe napnyugtáig. Meg olyan régóta tervezünk egy meztelen fürdést a habokban, ha már feljönnek a csillagok és simogat a langyos éjszakai nyári szellő. Puding, aki nem meri!

Kompozzunk át a déli partra, és igyunk jéghideg koktélokat Siófokon! Fesztiválozzunk Zamárdiban, együnk háromezer forintért rózsaszín, ragadós vattacukrot, és nézzünk félmeztelen szláv fiúkat, zászlóval az izmos hátukon, akik csillámos fenekű nyugati lányokat néznek. Izzadjunk össze a tömeggel és nevessük ki azokat, akik minden éjjel levideózzák a tűzijátékot!

Esetleg lehet valami kis csendesebb hely. Mit szólnátok Gyulához? Egy-egy átmulatott éjszaka után csak áztathatnánk a tagjainkat a fürdőben, s vacsorázni járhatnánk hangulatos, gyertyafényes kis éttermekbe, ahol élő zene szól a fehérabroszos asztalok mellől, és biztosan nem tudjuk megfizetni.

Addig is, míg ki nem találjuk, maradjunk Budapestnél! Ez a város gyönyörű, tele van látnivalókkal, pezseg, él és lüktet egyszerre, nem hiába kedvelik annyira a külföldiek. A koliszobákban fogunk pihegni egész augusztusban, miközben megdőlnek a melegrekordok, s alig várjuk majd, hogy lemenjen a nap. Akkor majd kiülünk a Szabadság hídra. felpisszentünk egy sört és bámuljuk a körülöttünk zsizsegő várost, élvezzük a szelet a Duna felől. Hajnalban majd rácsörgünk azokra, akik nincsenek velünk, és biztosan aludnának. Aztán persze mindig a Feneketlen-tó a vége, üldözzük a júniusi éjszakában kóválygó sünöket, miközben remeg a nádas és kuruttyolnak a békák. S hamisan éneklünk addig, amíg az olajos vizű tópart mellett utol nem ér minket a reggel.

De lehetne valami időben közelebbi programot is kitalálni. Menjünk el moziba, aztán irány a pesti bulinegyed!

Mikor megyünk? Pénteken? De jó, hát ez tökéletes!

Ó, halljátok ezt a hangot? Nektek is jött e-mail az egyetemtől? Bezárják az intézményt határozatlan időre, szükséghelyzet van, azonnal haza kell költözni, kiürítik a kollégiumokat az országban. Ne, meghosszabbították a tanévet augusztus 31-ig! Mi lesz a nyarunkkal? Majd hónapok múlva találkozunk, és akkor majd bevethetjük magunkat újra a pesti éjszakába. Majd egyszer elmegyünk fesztiválozni, meg Berlinbe, Prágába, Rómába. Majd bejárjuk Pécset, Gyulát, Siófokot és a Badacsonyt. Az is biztos, hogy Tihanyba elmegyünk majd. Majd.

De addig is, nézzétek, még van pár zöld palacknyi italunk. Hangosítsd fel a zenét, hisz' nincsen holnap!

Ábránd

A tengerparton fekszem.
Kezem a fejem alatt, az arcomat a napfény felé fordítom, a szemem csukva. Jóleső érzéssel tölt el, ahogy a lábujjaimmal a forró, puha homokba túrok, közben az élettel teli strand hangjait hallgatom.

Fanni

Legelőször a tenger zúgása jut el a fülemig. Mint egy mérges medve, olyan hangot hallat, mintha mindezt csakis az én kedvemért tenné; talán így köszöntheti a megfáradt utazókat. Mikor éppen levegővételnyi szünetet tart a brummogásban, a többi, körülöttem strandoló zajongását hozza felém a szél.

Mindenki egyszerre, egymás szavába vágva beszél: a legújabb élményekről, feledhetetlen kalandokról szólnak a végeláthatatlan történetek.

Fejem felett vijjogó madarak hangját hallom. Nem tudom megállapítani, mifélék, de nem lehetnek szokatlanok ezen a vidéken, mert a vidám nyaralóknak fel sem tűnik a jelenlétük.

Ekkor egy csapat éneklő kisgyerek koncertje emelkedik ki a zsivajból. Csilingelő hangjuk egyre közeledik, gondtalan énekük messzire száll, ahogy végig haladnak a víz szélében, miközben lábukat a megszelídülő medve-tenger nyaldossa.

Leírhatatlan nyugalom száll meg, engem is magával ragad a hely varázsa. Bárcsak örökké élvezhetném ezt a békét!

Eluralkodik rajtam a kíváncsiság, hirtelen kinyitom a szememet: látni akarom mindazt, amit eddig csak a fülemmel tapasztalhattam meg.

Mozdulatlanná dermedek.

Hova tűnt a tengerpart, hova lett ez a földi Paradicsom? Mi történt az emberekkel?

Körülnézek, ám csak az otthonom nappalijának tárgyai vesznek körül. Lassan rádöbbenek, hogy nem a tengerparton fekszem: semmi sem volt igaz abból.

A mosógép hangját véltem a tenger zúgásának, és a vijjogó madarak is csak édesapám fúrás-faragásának eredménye. Testvéremnek videókonferenciás osztályfőnöki órája van: a tanulók egymás szavába vágva mesélik a tanárnak az otthoni helyzetüket, a történéseket. Édesanyám énekórát tart egy csapatnyi kisdiáknak. A gyerekek vidáman fújják a dalokat, szemük csillog a boldogságtól – mindezt a számítógépen keresztül.

Az esik a legrosszabbul, hogy még a homok sem volt igaz! A nappali ablakában lévő *kedvenc virágomat* ültetem át kisebb cserépből nagyobba, miközben az ujjaim a puha földet morzsolják.

A tengerpart és vele együtt minden a képzeletem játéka volt csupán.

Egy ábránd.

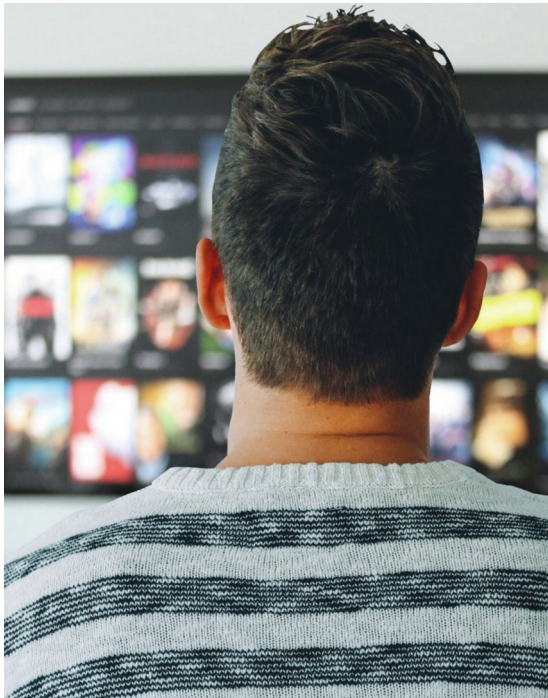
FRIENDS

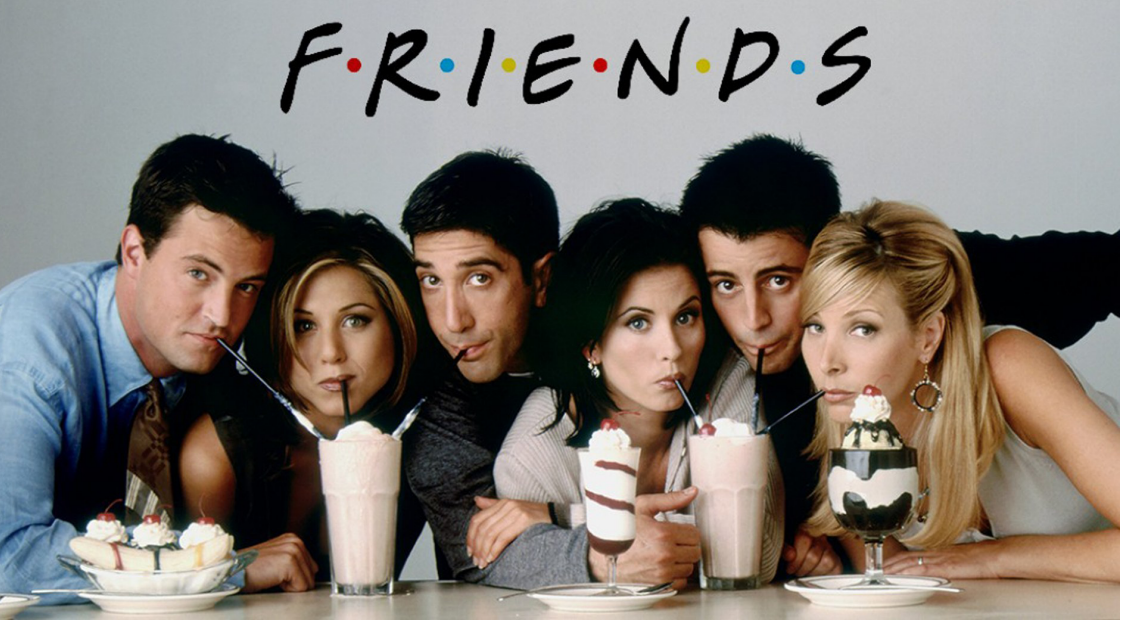
Az elmúlt éveimet végigkísérte Rachel, Monica, Ross, Phoebe, Joey és Chandler. A legtöbb napomban ott voltak, velük kávéztam a Central Perkben, velük lestem meg a pucér pasit, velük együtt nevettem. Napi 20 perc, vagy néha 2x20. Ebéd mellé az előadások között, vagy a nap végén vacsora közben. Felvidítottak, feldobták a napomat. Hiába láttam már sokadjára minden részt, hiába '90-es évek. És most, bár nincsenek előadások, továbbra is az életem részei.

Petra

Nincs olyan ember, aki ne hallott volna a Jóbarátok című sorozatról, ha már csak azt nézzük, hogy még mindig adják a TV-ben a részeket. Vagy ha máshol nem is, de az utcán biztos szembejött egy-két FRIENDS feliratú ruhadarab. Örökzöld, klaszszikus...

A folyosó másik oldalán, Hatan, Barátok mint mi, és az Álmatlanság kávézó.... Igen, ezek mind szóba jöttek lehetséges címként, de mire elindult a sorozat, már csak a Jóbarátok maradt. 1994-ben az első epizód után kevesen gondolták, hogy egészen 2004-ig futni fog. Sok hasonló sorozat is ment vele párhuzamosan, bár azokat nem láttam, így nem tudom megítélni az akkori helyzetet. Mégis valahogy ez a széria futott be a legjobban.

New York szinte mindenkinek az álmok, a lehetőségek városát jelenti. A hat fiatal története megmutatja, hogy azért nem olyan egyszerű ott sem az élet. Csak ők az állandó pénzhiány ellenére is tudnak mindennap kávézóba járni. Egyébként a szereplők az első évadban epizódonként 22.500 dollárt, míg az utolsó évadban már 1 millió dollárt kerestek.

„Szexről, szerelemről, kapcsolatokról, karrierekről szól az életed egy olyan időszakában, amikor minden lehetséges. És barátságról is szól, mert amikor szingli vagy és egy városban élsz, a barátaid jelentik a családot." David Crane és Marta Kauffman így írta le röviden az általuk készített szitkomot.

És ennyi idősen elhisszük. Elhisszük, hogy tényleg minden lehetséges. Minimális tanulással levizsgázni? Persze! Fizkém ötös? Sima ügy. Mindenre és mindenkire elég időt szakítani? Természetesen! (Maximum nem alszunk...) Valami nagyot, valami maradandót szeretnénk alkotni, megváltoztatni a világot, jobbak lenni. Bármekkora fába belevágjuk a fejszénket, mert hiszünk magunkban. Szerintem ez így is van jól, és kívánom, hogy sokáig maradjunk meg ilyennek. Tele lelkesedéssel, tervekkel, energiával.

Könnyen bele tudom képzelni magam a helyzetbe, amikor a barátaid lesznek a második családod. A kollégiumban is valahogy így élünk együtt. Együtt töltjük szinte az egész napot a barátainkkal: együtt kávézunk reggel, együtt megyünk előadásra, együtt főzünk, együtt eszünk, együtt bulizunk. Minden fontos pillanatban ott vagyunk egymás életében. Sajnos a jelenlegi helyzetben csak virtuálisan tudjuk támogatni a másikat, de ez csak ideiglenes. Ezt a vizsgaidőszakot is át fogjuk vészelni. Lehet, hogy nehezebben, de megoldjuk. Várom már, hogy újra találkozzunk. Azt a boldogságot, örömöt biztosan nem fogom elfelejteni.

Bárcsak 20 évesen tudtam volna mindezt!

Az tény, hogy vannak kreatív és kevésbé kreatív emberek, de azt nem sűrűn szokták hangoztatni, hogy az ember bármelyik kategóriába is tartozik, azt lehet fejleszteni. Tina Seelig a Stanford egyetemen tanít, főleg mérnök hallgatókat arra, hogy hogyan lássák meg a problémákban a végtelen lehetőséget.

Bogi

Rengeteg példa található a könyvben arról, hogy egy-egy remek ötletből hogyan lett egy sikeres vállalkozás. Nagyon tetszett, hogy a történetek szereplői, az emberek nagy problémáira találtak egyszerű és ötletes megoldásokat. Többször hangsúlyozza, hogy erre bárki képes és gyakorlatok is olvashatóak, hogy az író milyen módszerekkel csalogatja elő diákjaiból a kreatív gondolatokat. Egyik gyakorlata, amit csapatokban végeznek, hogy ad a diákoknak néhány gémkapcsot és a feladat az, hogy egy hét alatt minél nagyobb értéket teremtsenek belőle. Az a zseniális ebben, hogy a kezdeti meglepettség után minden csapat előrukkol valami nagyon kreatív ötlettel. Ez a feladat jól szemlélteti, hogy bármiből lehet értéket teremteni. A lehetőségek ott vannak mindenki orra előtt, csak nem mindenki szokta észrevenni azokat, vagy csak nem él velük.

Ez a könyv bárkinek nagyon hasznos lehet, aki szeretné fejleszteni a kreativitását, a későbbiekben vállalkozást indítana, de a kutatómunkákban is hasznát lehet venni néhány ötletnek/gyakorlatnak.

Személy szerint, a mű már az első oldalaktól kezdve megfogott. Tetszett, hogy Tina oly nagy szeretettel írt munkájáról és tapasztalatairól, emiatt már maga az olvasás is ösztönző. Pozitívum volt, hogy nem csak történeteket mesél, hanem megoldásokkal/ötletekkel is szolgál olvasói számára. Mindenkinek, függetlenül munkájától, tud valami olyat nyújtani, amivel képes azonosulni.

Hol vagyok?

Kriszti

...Aznap nem is kelt fel, csak másnap reggel. A feje hasogatott, arca feldagadt, jobban emlékeztetett egy elgázolt macskára, mint emberi ábrázatra. Így egy órába telt, mire félig-meddig felült és felvetődött benne, hol is lehet.

Meglepődött, hogy puha párnák közt ébredt és tollból készült dunyhával takarták be. Odahaza, a házban, melyben 10-en laktak, csak szalmaágy jutott mindenkinek. Az is puha volt, de ehhez képest durvának és szegényesnek tűnt Dhraznak.

Körbepillantott, de így se sejtette, hol is van az az itt. Gondolta, hogy talán a furcsa idegennél van, hisz emlékezett, hogy mikor legutóbb felébredt, a férfi mosolyát látta. De hogy álom volt-e vagy valóság, nem tudta.

Rosszulléte továbbra sem enyhült, így hát kibotorkált a szobából. Ahogy körülnézett ruháit keresve meglátott egy kikészített öltözéket. Azonban az sem az övé volt, hiszen bár nem nélkülözött, de ruhája egyszerű posztóból készült eddig, és most elképedve tapasztalta milyen puha is egy vászonból szabott ing és egy bársonynadrág. Csodálkozott e fényűzésen, s kezdetben kényelmetlenül érezte magát az úri öltözékben. Hisz' ilyet még sosem látott a város azon részén, hol mióta az eszét tudta, élt, s mit legtöbbször csak Sárvégnek hívtak, ha az ott lakókat meg akarták sérteni.

Nem volt gazdag kerület, de mind ki ember élt ott becsületesen és éjt nappallá téve dolgozott, melynek fizettségéül a tisztes szegénység jutott.

Miközben ezen mélázott a reggelből dél lett, az időt egy távoli templom haragjának hangja jelezte. Talált egy papírt, melyre egy mondatot írtak. Dhraz nehezen olvasta, mert bár ismerte a betűk titkát, e tudománya apja tanításából eredt (hisz' iskola nem működött Sárvégen), aki azt gondolta, talán a tudomány majd meglágyítja fia konok természetét De miután látta, hogy őt a korhelykedés jobban érdekli, lassan felhagyott a napi leckékkel.

Az írás így szólt: - Dharz! Mostantól a kovácsinasom leszel, este megtudod majd, hogy ez mit is jelent számodra.

A levélkét egy T betű zárta aláírásként, de az ifjú még inkább nem tudta, hogy kitől származik.

Minthogy látta dolga nincs, de gyomra korog, felfedezőútra indult egy kis harapnivaló reményében. Ahogy így ment, frissen sült kenyér és sültek illata vezette el a konyhába, ahol szakácsok és segédjeik iparkodtak a vacsora elkészítésében, hisz ekkor már jócskán délutánfelé járt az idő. A fiú észrevétlenül belopakodott és elcsent egy kenyeret a kemence mellől. Gyorsan kisurrant, nehogy elkapják.

Eme apró csínyekben korán jártasságot szerzett, mivel kamaszként is mindig éhezett, mint egy farkas és testvérei után alig maradt étel az otthoni kamrában.

Gazdák kertjében settenkedett érett almák és krumpli ügyében. Persze a verekedésben nyert petákokon is szerezhetett volna ennivalót, de azokat győzelmeinek sör- és pálinkajutalmára költötte.

Hamar befalatozott a friss kenyérből, melyet imént szerzett és furcsa érzés fogta el, melyet napok óta nem tapasztalt. A jóllakottság, ez különös melegséggel töltötte el. Ágyát megvetette, mint mindig szokta. Fejfájása elmúlt, mintha nem is lett volna, de terveibe iktatott egy kis „estebéd" utáni sziesztát.

Mikorra újra kinyitotta szemét, a szobát az éj sötétje szállta meg. Az ablakon, mely oly kicsiny volt, mint egy lőrés, a hold halovány fénye szűrődött be.

A fából készült széken a rejtélyes idegen ült vastag zubbonyban, hisz éjjelre már jócskán lehűlt az idő így télvíz idején. Mégis bent kellemes meleggel töltötte meg a szobát egy közeli kályha pattogó tüze.

Dhraz kíváncsisága feléledt rögtön, ahogy megpillantotta a férfit, kitől addigi élete legnagyobb sallerjét kapta. Agyába rengeteg kérdés tolult. Elsőként azt kérdezte remegő hangon (kissé félt a legyőzőjétől): - Hol vagyok, idegen?

Fonólecke, főleg fiúknak

Azért főleg a fiúknak, mert a lányok valószínűleg nem szorulnak okításra, legalábbis ami a fonást illeti. Jelenlegi, meglehetősen kellemetlen helyzetünk sokadik napján szinte a fülemben csengenek Yoda mester Obi-Wan Kenobihoz intézett szavai: „Kényszerű tatooine-i remeteséged töltsd tanulással!” Na, igen, a derék Obi-Wan is pont úgy vonta fel a szemöldökét, ahogy most Ti! Húsvétkor úgy alakult, hogy nem akadt senki a tetszőlegesen kis sugarú környezetemben, aki megsütötte volna a hagyományos fonott kalácsot. Igen ám, de a húsvét olyan kalács nélkül, mint a BME nélkülünk. Csináltam-e már ilyet korábban? Dehogy! Fogok-e még? Naná! Hölgyeim és Uraim, most megtanulunk kalácsot sütni!

Gábor

Hozzávalók:

- 50 dkg finomliszt
- 4-5 dkg cukor
- 20 g friss, szobahőmérsékletű élesztő
- 3-3,5 dl tej
- 5 dkg vaj megolvasztva
- 1 csapott kávéskanál só
- kenőtojás: 1 tojás + kis tejszín villával felverve

Elkészítés:

Elöljáróban annyit, hogy a cukorral és a sóval lehet variálni, ízlés dolga, meg attól is függ, hogy milyen ételmellé készítjük pontosan a kalácsot. Reggelire jó az édesebb a kakaóhoz lekvárral, de ha sonkához szánjuk, akkor nem baj, ha sósabb egy picit.

A tejet meglangyosítjuk, leveszünk belőle 1 dl-t és elkeverjük egy kicsi cukorral a 4-5 dkg-ból, meg egy kevés liszttel. Belemorzsoljuk az élesztőt, és 15-20 percre félretesszük.

Egy tálba beleszitáljuk a lisztet, megsózzuk, majd hozzáadjuk az élesztős keveréket. Alaposan összedolgozzuk a tésztát. Ha nem akar elválni a kéztől, akkor adjunk hozzá még egy kis lisztet csak úgy kézzel, és dagasszuk keményen! Amikor már kezd alakulni (elválik a kéztől kb. 15 perc után, ha jók az arányok), akkor a vaj nagy részét (egy kicsit hagyjunk belőle, mellyel később lekenjük majd a tésztánkat) is hozzáöntjük. Először síkos, ragacsos állaga lesz, de semmi gond, dagasszuk tovább, és szépen felveszi a vajat is. 10-15 perc gyurmázás után fényes, nem ragadós, lágy tésztát kapunk. Letakarjuk, langyos helyen 1 órát kelesztjük.

Ha megkelt, lisztezett gyúródeszkán egy kicsit megdolgozzuk, aztán 3 egyenlő részre osztjuk (ha hármasfonatot akarunk). A golyókat hosszúellipszis-alakúra nyújtjuk 5-10 mm-es vastagságúra. Az ellipsziseket a hosszú oldalról felsodorjuk, így kapjuk a 3, remélhetőleg egyforma „kígyót”. Ezeket megkenjük a maradék olvadt vajjal és befonjuk. Most következik a fonás. A három ágat az egyik végüknél fogva összetapasztjuk. Legyen balról jobbra A, B és C a három szál. Fogjuk az A-t és a B felett bevezetjük középsőnek a B és C közé. Majd fogjuk a C-t, és a korábban középre helyezett A felett A és B közé illesszük. Most a bal oldalon a B a legszélső, ezt is bevezetjük középre, és így haladunk tovább. A végét is összetapasztjuk az elejéhez hasonlóan. Egyébként elsőrangú videókat találni erről a neten. Mondanom sem kell, a hármasfonás csak a kezdet, egy kőkemény spíler hatosban tolja. Én még ott nem tartok...

A fonatot lekenjük a kenőtojással és 180°C-ra előmelegített sütőben kb. 40 perc alatt készre sütjük. Olyan tepsit célszerű választani, melynek alakja követi nagyjából a kalács formáját, tehát hosszú és keskeny. Ez megakadályozza a képen is látható esetleges szétcsúszást. Megjegyezzük, hogy minél magasabb fokszámú a fonat, annál kisebb az esély, hogy a sütőben szétrepedjen. Tűpróbával mindenképp ellenőrizzük több, különböző vastagságú helyen! Ha a tészta nem ragad a hústűre, akkor elkészült. Előfordulhat, hogy túlságosan pirul a teteje, de a belsejének még kellene idő. Ebben az esetben takarjuk le alufóliával, és úgy süssük tovább!

Az eredmény egy finom, puha, enyhén édeskés foszlós kalács, mely tökéletes alapja lehet egy királyi reggelinek. Akik már ismerik az írásaim, most felteszik magukban a kérdést, hogy „Na, és ehhez milyen bort fogsz ajánlani?”. Készítsetek a kalácshoz például Serrano-sonkából, gorgonzolából és némi aszalt szilvából vagy barackból egy tálat, és akkor egy érett, zamatos syrah kiválóan illik mellé. A tanulság tehát, hogy azt a bizonyos remeteséget nem kötelező sorscsapásként megélni: ahelyett, hogy whiskyvel vesszük be a nyugtatót és azon kesergünk, hogy „nem lehet semmit csinálni”, alkossunk ilyen csodákat, mint ez a fonott kalács! Örömet szerez majd az egész családnak. Jó étvágyat kívánok hozzá!

Na, de most mit igyak? – Karanténkalauz

Kedves Olvasóm! Most, hogy több időt tölthetünk a négy fal között, mint amennyi jólesik, előszeretettel vásárolunk ezt-azt, akár nagyobb mennyiségben is. Igen, alkoholt is. Épp ideje tehát rendszerezni egy kicsit a muníciót. Ez a kis összefoglaló a #fogyaszdfelelősséggel mottót kiegészíti a #vásároldésszel és a #tuddmirejó hashtagekkel. A következőkben szeszfok szerinti növekvő sorrendben olvashatsz arról, hogy melyik italt mihez használhatod a konyhában, melyekből érdemes otthon tartani egy-egy palackkal.

Gábor

Első versenyzőnk a sör. Senkinek nem kell bemutatni illatát és ízét, de mit főzzünk vele? Világos sörökkel kiváló sültek készíthetők. Egy sörben sült csülöknek vagy oldalasnak nem akad párja, ha jól készítjük. Aztán beugrik a dalszöveg, hogy „minek a szőke énnékem, mikor a barnát szeretem”. Barna sörrel olyan egzotikus chilis babot varázsolhatsz az asztalra, hogy onnantól kezdve máshogy nem is akarod majd elkészíteni. A Szent András Sörfőzde kézműves söreivel biztosan nem nyúlsz mellé, de a belga Leffe-ben is megbízhatunk, ha úgy döntünk, kiemelkedünk egy kicsit a kommerszgödörből.

Következik konyhai szempontból (is) a személyes kedvencem: a bor. A szőlőből született csoda a legsokoldalúbb segítőnk: főzhetünk, süthetünk és pácolhatunk is vele. A száraz vörösök eszméletlenül feldobják a húsokat, legyen szó akár egy marhapörköltről, báránycombról vagy a burgundi oldalasról. Egy Vylyan Ördög maga a jolly joker. A gyümölcsösebb fajtákból (pl. Trapiche Malbec), illetve a sillerből (Sauska, Tüske) finom mártások készíthetők. Száraz fehérborral is nagyot alkothatsz, ha csirkén vagy halon jár az eszed (az Oremus Mandolás Furmint egy jó alap). Bár ez a cikk nem az étel–bor-kapcsolatról szól, annyit megjegyzünk, hogy nem a hús színe dönti el a hozzátartozó bor színét, hanem az ízvilág, a fűszerezés. Például, ha egy főtt marhahúshoz fokhagymamártást készítünk, az már sokkal inkább egy Tornai Juhfarkért kiált, mintsem valami nehézbombázó cabernet sauvignonért. Végül pedig az édes zárás, a nektár, mely Tokaj szőlővesszeiről csepeg a Himnuszunkban. Mennyei édességek készíthetők a desszertborokból, úgymint például borkrémleves vagy borsodó. Utóbbi egyébként szárazból is megy, nyilván több cukorral, és szerintem sokkal karakteresebb is az eredmény. A könnyűlovasságból az Árvay Édesemet ajánlom, a nehéztüzérségből a Royal Tokaji pincészet 5 puttonyos aszúját, mely még egész megfizethető. Egy szabályt kell betartani: főzőbor nem létezik, az ételt mindig azzal a borral kísérjük, amelyikkel készítettük.

Most pedig gyújtsunk alá az erjesztett szőlőlének! A borpárlatokon a sor: brandy, cognac, armagnac, calvados és a többiek. A karácsony előtti számban már kiveséztük, melyik micsoda, most a felhasználásról ejtünk néhány szót. A borpárlatokat megtaláljuk sütemények receptjeiben, főleg az ünnepi fogások között, de ne feledkezzünk meg a flambírozásról sem, melyet nagyon gyakran cognackal vagy brandyvel végeznek! Ezeknél lényegesen egyszerűbb lehetőség, ha csak egy forró csokit vagy egy csokoládéöntetet megbolondítunk egy kis Hennessyvel.

Jack Sparrow kapitány (!) kedvencéről, a rumról se feledkezzünk meg! Hasonlóképpen a borpárlatokhoz, ez az ital is inkább a süteményeknél kerül elő. A „rumba mártott” például konkrétan egy régi falusi süti, de a házi sportszelet sem ér semmit rendes rum nélkül. Ha már itt tartunk, a sütőrumot és az aromákat is felejtsük el, ha egy mód van rá! Vegyünk egy Krakent vagy egy Zacapát, és a karibi térséget illetően megoldódnak a gondjaink!

Mi a helyzet a whiskyvel (Skócia, Kanada) és a whiskeyvel (Írország, USA)? Konyhai szempontból a whiskeyket tudjuk jobban hasznosítani. A bourbonöket és a Tennessee whiskeyket az USA-ban előszeretettel használják BBQ-pácokhoz. Egy, többek között whiskeyben pácolt oldalas méltó kihívója a burgundi testvérének. Az ír whiskey (pl. Jameson) pedig lágy karaktere miatt jól használható egyes édességekhez, például a fudge-hoz, meg

